

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

Inspelning av skiva

Thomas Kolandivelu

Traditionsenligt dop under Hönökonferensen. Foto: Ronny Gilderskär

Beställ Syskonbandets skiva
Intervju med Thomas Kolandivelu
Möten under Hönökonferensen

Från verksamhetsledaren

Val vill jag idag ägna några tankar åt och då syftar jag inte på det stora däggdjuret som simmar i de stora haven utan på de val av alternativ vi ställs inför i livet.

Fem lugna och sköna veckor av semester hade jag i sommar och kanske lite förvånande många timmar, med tanke på det fantastiskt fina väder som bjudits, ägnade jag mig för ovanlighetens skull åt att se på TV. Ett avkopplande kvällsnöje med både nagelbitande spänning och tankeväckande. Vi såg på äventyrsserien Lost som var mycket populär och omtalad för några år sedan. Från början till slut är det bland annat en kamp mellan gott och ont och varken karaktärerna vi lär känna eller vi som tittar på dem är någonsin riktigt säkra på vem som egentligen står för den mörka sidan. Ju längre handlingen går ju tydligare blir vissa bibliska kopplingar. Ständigt ställs personerna inför val för hur de ska agera och deras val blir avgörande för vilken riktning deras liv ska ta i framtiden.

Visst är det också så i verkliga livet, att de val vi gör är avgörande för hur framtiden ter sig. Ibland kan vi känna tyngden av denna vetskap på axlarna inför val och vi önskar att vi kunde få glimta in i framtiden först för att se hur det skulle bli om

vi valde den ena eller andra vägen att gå i ett vägsål av alternativval. Den möjligheten fick, till skillnad från oss, personerna i Lost. De fick genom en tidsresa möjlighet att ändra på det som hänt och därmed också på framtiden. Ändå ansåg de olika personerna olika i huruvida de skulle ändra på historien, och samma individer ändrade sig gång på gång.

Så kanske ska vi vara nöjda med att inte få skåda in i framtiden innan vi gör våra val och samtidigt vara tacksamma över att vi alltid har fri vilja och frihet att göra val. I TV-serien ger den person som har koll på allt som sker och som närmast liknas vid Gud alltid människorna frihet att välja hur de ska göra, fast han hoppas att de ska välja det goda, oavsett vilka konsekvenserna blir, till och med då konsekvensen av val blir att han själv dödas. Så tycks det också vara med Gud och det är ju därmed ett fantastiskt och kärleksfullt förtroende vi alla fått av självaste Gud som är Herre över allt!

Några i Syskonbandet har gjort valet att åka på den Nordiska konferensen i Norge. Detta val var förhoppningsvis inte särskilt tungt att göra och ska förhoppningsvis alls inte ångras! Om detta får ni berättat i nästa tidning!

Tina Hanson

Innehåll

Från verksamhetsledaren.....	2
Medlemsnytt.....	3
Till minne: Ruth Mattsson.....	3
Syskonbandsträffen i Stockholm...	4
Beställ Syskonbandets skiva.....	5

Rätt svar i sommartävlingen.....	6
Vad gör ni nu? (Kerstin Olsson)...	6
Rapport från styrelsen.....	7
Jag ser människan.....	8
Lovsången blev min väg.....	10
Från redaktören.....	12
Redaktionsruta.....	12

Medlemsnytt

Ny stödande medlem

Richard Adeström, Angered

Till fridens hem

Ruth Mattsson, Storvreta

Avled 2013-06-24

Till minne: Ruth Mattsson

Foto: Enar Olsson

Ännu än av våra hedersmedlemmar har lämnat det jordiska livet. Ruth Mattsson blev 94 år och skrev för inte så länge sedan en hälsning i vår tidning. Hennes namn och vän Rut Ekström skriver här om några minnen tillsammans med Ruth.

Ja, så har igen en av mina gamla vänner fått flytta hem. Jag minns så väl den där julidagen på Sjöleden 1953 då jag träffade Ruth Mattsson första gången. Hon sa: Här på Sjöleden känner vi på varandra så vi får en uppfattning om hur vi ser ut och så kollade hon hur lång jag var och sedan på håret. Hon konstaterade att vi var ungefär lika långa. Hon var mycket spontan och rak. Vi blev goda vänner från första början. Sedan har vi hållit

kontakten fast på senare tid har vi inte kunnat prata med varandra, för hon hade så dålig hörsel. Ruth och jag har besökt varandra. Jag har varit hos henne och hon har besökt mig i Finland. Ruth hade humor och hon var rolig. Om jag inte minns fel så har Ruth och jag gjort tre syskonbandsresor ihop. Jag minns särskilt en gång när vi var ute på en resa och vi skulle ha tre möten nästa dag. Vi fick bo hos en trevlig familj i deras vardagsrum med en väggklocka, som slog väldigt hårt och det blev svårt att sova. Det var vinter och deras bil hade krånglat så de jobbade med den sent på kvällen. Det sprangs omkring i hela huset, men till slut somnade vi i alla fall.

Ett par syskonbandsmedlemmar, Edvin och Ella Nilsson hade känt sig manade den natten att be för Rutorna, som de sa. Det fick vi höra i efterhand. Det visade sig vara just den natten.

Jag minns också den gången vi bodde hos en pastorsfamilj. Far i huset hade humor. Han fick på något sätt reda på att Ruth älskade småkakor, särskilt spritsar. Han höll upp fatet för Ruth och övertalade henne att ta en sprits till, men det var inte sprits. Jag minns inte hur många kakor han lurade i henne, men till allra sist fick hon en sprits och jag minns hon skrattade väldigt åt det här. Det var roligt att skoja med Ruth, för hon blev aldrig arg, utan skrattade med. Likadant den gången jag hade lagt ner granris i hennes säng under överlakanet. Vi

stod några vänner och väntade tills hon lade sig och så kom plötsligt ett gapskratt inifrån rummet där hon låg.

Jag minns också hennes böner eller ska jag säga: hennes samtal med Gud: Enkelt och rakt på sak. Hennes böner grep oss ute på våra resor, där hon la fram mötena inför Gud. Hon var så tillitsfull. Hon fick vara klippan i släkten där man bad henne att be för dem när de hamnade i någon svårighet. Många av oss har hört Ruth sjunga Lovisa Strandmans sång "Jesus kan jag se". Den sjöng hon med en sådan inlevelse så månet öga fylldes med tårar Hon tryckte särskilt på de sista orden i sången: "Vad betyder jordens ve. Jesus skall jag se." Det gör hon nu och det unnar jag henne av hela mitt hjärta. Hon ser Jesus och kan sjunga med i lovsången.

Vila i frid.

Rut Ekström

Syskonbandsträffen i Stockholm

Höstprogrammet 2013

Alla är välkomna till dessa träffar som alltid inleds med en måltid, följt av intressanta inslag och god gemenskap! Observera att dag och tid är förändrad, men platsen och innehållet detsamma som tidigare terminer.

Plats: Ljunggrens rum på Gotlandsgatan 44, Stockholm.

Tid: 14.00-16.20

Pris: 60 kr (kontanter) som inkluderar mat, kaffe, föredrag och ge-

menskap

Anmälan: För att vi ska kunna garantera dig plats och mat är du välkommen med din anmälan senast måndagen innan aktuell träff.

Ring Anna Sonmark tel. 08-500

222 39 eller Syskonbandets kansli tel. 08-641 30 95.

Torsdag 19 september "Vad vet ni om Syrisk-ortodoxa kyrkan?"

De första syrianer som kom till Sverige emigrerade i mitten av 60-talet från Libanon när Sverige behövde arbetskraft. De kom från ett område där världens första bokstaver formades och skapades. Vi får höra om den syrisk-ortodoxa kyrkan, dess utbredning i Sverige, historia och nutid.

Torsdag 24 oktober "Sågverk och väckelserörelse"

Författaren Vibeke Olsson berättar om sågverks- och folkrörelseepoken från 1800-talets slut utifrån sitt arbete med böckerna om Bricken på norrländska Svartvik.

Torsdag 14 november "Kultur skapar hopp i Betlehem"

Inger och Kjell Jonasson har bott i Betlehem i många år och har arbetat bland Judar, kristna och Palestiner.

Torsdag 12 december "Julfest"

God mat och underhållning i julens tema utlovas!

Pris 100 kr för deltagande i Julfesten.

Syskonbandsträffarna i Stockholm genomförs i samarbete med studieförbundet Bilda.

Beställ Syskonbandets skiva!

Syskonbandets CD "Se solen igen" är inom kort klar för tryck och i november kommer den ut till försäljning i butiker!

12 fina sånger består skivan av. Du som medlem och du som prenumererar på Syskonbandet får möjligheten att tjuvlyssna redan i september på stycken av sångerna genom att ringa eller maila tina@syskonbandet.se! Det är personliga sånger med stor variation och som berör. Även vid fysisk beröring kommer den upplevas då vi satsar på lyxvarianten av skivfodral, nämligen i kartong och med upphöjt kännbara inslag på fodralets framsida! Med skivfodralet följer också ett 8-sidigt häfte med alla sångtexter och information om Syskonbandet.

Denna skiva är en fin gåva att ge bort vid olika bemärkelsetillfällen och även om det just nu känns avlägset till Jul så vill vi redan idag tipsa dig om denna skiva som årets julklapp till nära och kära! Allt som kommer in på försäljning går oavkortat till omkostnaderna av skivans framställande och eventuellt överskott går till Syskonbandets verksamhet.

Nu har du möjlighet att förbeställa skivor!

När skivan kommer ut till försäljning är styckepriiset 169 kr, men Du som medlem får möjligheten att förbeställa till särskilt förmånligt pris.

5-19 skivor 125 kr/skiva

20 skivor eller fler 100 kr/skiva

Erbjudandet gäller fram till 30 september 2013 och minsta antalet är fem skivor för förbeställning. Köp för att ge som gåva eller sälj till förmån för projektet och Syskonbandet. Sätt in förtjänsten på Syskonbandets plusgiro 36449-7. Rekommenderade priser om du säljer vidare är

1 skiva 169 kr

2-4 skivor 150 kr/st

5 skivor eller fler 125 kr/st

Genom att köpa och att sälja skivor är du delaktig i uppfyllandet av visionen med projektet. Om var och en av oss medlemmar kommer på fem personer var att sälja skivan till, då får 1500 personer del av den och vi får tillsammans in över 250 000 kr! Projektets primära vision är:

Att sprida information om Syskonbandet

Att genomföra en dröm som individer och föreningen haft och som är till uppbyggelse för många

Att skapa gemenskap medlemmar och generationer emellan

Hör av dig till Tina på kansliet om du önskar förbeställa skivor eller har frågor!

Tina Hanson

Rätt svar i sommartävlingen

I förra numret hade vi en klurig tävling som Erik Bondesson hade konstruerat. Här är de rätta svaren:

1. Evangelist
2. Journalist
3. Skolfröken
4. Kallskänka
5. Instruktor
6. Försäljare
7. Flygkapten
8. Telefonist
9. Bussförare
10. Hemvårdare

Vinnare blev Göran Nilsson, Kimstad. Vi gratulerar och skickar Jeanette Alfredssons lovsångs-CD "God". (Som du kan läsa om under rubriken "Lovsången blev min väg" i denna tidning.)

Vad gör ni nu?

Många människor har arbetat på Syskonbandet genom åren. Vi har under hösten en artikelserie där vi kontaktar några av dem för att få veta vad som hände sedan och hur de ser tillbaka på sin tid i Syskonbandet. Först ut är Kerstin Olsson.

När jobbade du på Syskonbandet?

Jag började 2002 och slutade 2010. Vissa perioder, speciellt mot slutet, var jag tjänstledig för teologiska studier.

Vad jobbade du med på Syskonbandet?

Jag var verksamhetsledare, d.v.s. jag höll i det övergripande arbetet

och var personalansvarig. Jag ansvarade för att planera, genomföra och följa upp gemenskapsaktiviteterna och regelbundet medverka i tidningen. Det innebar också mycket medlemskontakt vilket jag tycker är viktigt.

*Kerstin Olsson utanför tältet på Hönö.
Foto: Ronny Gilderskär*

Har du några roliga eller speciella minnen från Syskonbandstiden?

Alla härliga människor som satt spår i mitt hjärta! Resan till Etiopien 2005 minns jag med glädje. Att i ett sådant land gå med en grupp synskadade, det väckte uppmärksamhet! Det kändes så bra att kunna visa att synskadade kunde röra sig fritt och inte gömdes undan. Det blev till ett vittnesbörd i sig.

Många fina bönestunder, som när Arne Nilsson bad för ungdomarna

på Smålandsgården och Guds härlighet fyllde rummet. Även den sköna gemenskapen som inte bygger på det vi ser utan på den vi är, som en kontrast till det ytliga vi ofta möter i samhället i stort.

Har du kontakt med Syskonbandet eller medlemmar idag?

Jag åker med till Norge i augusti som ledsagare och det ser jag verkligen fram emot. Annars läser jag tidningen med stort intresse och följer vad som händer. Flera Syskonbands-medlemmar hör till våra vänner och vi har oregelbunden kontakt...

Vad gör du idag?

Jag jobbar som pastor i Baptistkyrkan i Ödeshög. Det är min första pastorstjänst och jag har varit här i 1,5 år. Det är fantastiskt att få göra det som jag innerst inne längtar efter, att få förmedla Guds Ord och se att Gud berör människor. Att ha kontakt med många människor är också något jag gillar. Har även förmånen att två månader per år få åka ut på olika missionsuppdrag och undervisa i bibelskolor, på teologiska skolor och i församlingar i t.ex. Etiopien och Indien.

Vad tänker du om framtiden?

Jag är 62 år och vet inte vad som händer framöver men detta känns fantastiskt nu.

Har du några hälsningar till Syskonbandet?

Jag vill tacka alla medlemmar, ledsagare, styrelseledamöter och anställda som har berikat mitt liv och önskar er alla Guds välsignelse!

Tack för det förtroende som visades mig under dessa åtta år. En gång Syskonbandare – alltid Syskonbandare, ni vet!

Ronny Gilderskär

Rapport från styrelsen

Styrelsen träffades på kansliet den 17 juni. Vi kunde hälsa en ny stödjande medlem välkommen. Skolan i Tanzania, Glädjens skola, firar 50 år och en delegation med bland annat Kerstin Strindberg åker ner dit för att delta. Syskonbandet skänker en gåva på 5000 kr till festligheterna för att förgylla tillvaron för barnen och personalen litet extra. Vi skickar även med hälsningen vi spelade in till dem på årsmötesdagarna samt ett diplom. Nästa styrelsemöte blir i september och då är tanken att styrelsen tillsammans med personal ska mötas under två dagar för att grundligt se över Syskonbandets verksamhet och samtala om framtidsidéer.

Styrelsen

Jag ser människan

Jag fick ett tips från en av våra medlemmar på västkusten om en person som jobbar som diakon i Tuve-Säve församling med en intressant historia. Tacksam som jag är för alla tips och uppslag ringde jag genast upp Thomas Kolandive-lu som han heter och det visade sig vara en positiv och glad medmänniska som gärna ställde upp och berättade om sig själv.

Thomas är född med gråstarr och är uppväxt på Malaysia. I Malaysia är det vanligt med olika sorters naturmediciner och det fick han för att lindra sin gråstarr men inget av det hjälpte. Vid ett tillfälle så var det ett missionärspar från Sverige där och ledde någon sorts sammankomst men eftersom han såg så dåligt så hamnade Thomas som oftast i bak-

grunden. Men efter en stund kom mannen fram till honom och de pratade med varandra på knagglig engelska. Det var början på en kontakt där han fick hjälp att få medicinsk behandling och så småningom en operation på ena ögat.

Efter en tid var det svenska parets uppdrag som missionärer slut och de skulle åka hem till Sverige igen. De frågade då Thomas om han ville följa med de till Sverige och fortsätta behandlingen där. Utan att fråga sina föräldrar om lov så tackade han omedelbart ja! Så blev det och 14 år gammal kom han till Sverige och fick påbörja behandlingar på Uddevalla sjukhus som på denna tid var erkänt skickliga på ögonsjukdomar. Eftersom behandlingen skulle pågå en längre tid så undersöktes möjligheterna att låta Thomas gå i skolan här. Det var tre "experter" (skolpsykolog, kurator etc.) som i stort sett dömde ut hans möjligheter. Efter två månader började han ändå prata litet svenska och läste sedan in en gymnasiekompetens! När han kom hit hade han inget skrivet språk då han endast lärt sig talad Malaysia och litet engelska hemma. Det blev till slut en utbildning som diakon och anställning i Tuve-Säve församling där han nu har jobbat i snart 30 år.

– **Jag möter många** äldre och en del beklagar sig över att ha åldrats men jag ser inte några detaljer i deras ansikten utan mer konturerna och för mig är alla människor! Vi är så snabba på att dela upp människor i olika fack, men om du lär

känna någon så är han din kompis, du tänker inte längre på om han är gift eller ogift, vilken utbildning han har eller vilken religion han tillhör, det är ju din kompis!

I mitt jobb som diakon träffar jag många människor i olika skeden av livet genom samtal, hembesök, sjukbesök och sorgegrupper m.m. När man varit så lång tid på samma ställe har det blivit en sådan fin kontinuitet och jag har fått följa många människor i olika faser från att deras barn ska döpas eller att de själva konfirmeras fram till giftermål och att deras föräldrar gått bort. Förutom mitt jobb här har jag blivit inbjuden till olika sammankomster och fått föreläsa om integration och min framtidstro och mitt hopp säger Thomas.

– **Hur har det** varit att komma in i det svenska samhället?

– När jag fick börja i skolan i Sverige i mitten av 70-talet så var lärarna där fantastiska. De ordnade fram olika hjälpmedel och jag fick komma hem till en lärare på sommaren och få svenskundervisning. På den tiden fanns det knappt några andra mörkhyade i Uddevalla och många var nyfikna på mig och jag fick många kärleksbrev från flickorna i skolan. Vi var alltid ute i stora grupper och lekte på rasterna i skolan och lärarna var närvarande och brydde sig om varje elev på ett sätt som jag inte upplever att det är idag.

I samhället idag finns det ju stora grupper av människor med samma nationalitet som bor på samma

ställe och då blir det gärna att man pratar sitt eget språk och håller mer reda på sina rättigheter än skyldigheter och integreringen i det svenska samhället tar lång tid eller blir bristfällig. För min del var jag själv, ingen annan talade mitt modersmål, allt jag hörde omkring mig var svenska. Hade det funnits andra Malaysier där så hade jag såklart sökt mig till de men nu hade jag på ett sätt inget val och därför har det gått väldigt bra för mig att snabbt lära mig språket och att komma in i samhället. Jag kan inte säga att jag blivit diskriminerad eller dåligt bemött någon gång.

Däremot slås jag ofta av hur rädda och ängsliga många svenskar är. Man våndas över att säga fel saker och att någon som är avvikande ska ta illa upp och känna sig sårad. Ett exempel är från häromdagen på min arbetsplats där det diskuterades om man skulle skaffa in ett solarium. Jag fick då frågan om vad jag tyckte om det.

– Jag kan ju alltid sola mina handflator och fotsulor svarade jag! Man känner att en människa inte vill en något illa, och skulle man göra fel så rasar inte hela världen samman, det ju bara att be om ursäkt och gå vidare!

Med ett skämt och ett gott humör så blir ens medmänniskor mer avspända och det är lättare att umgås avslutar Thomas.

Ronny Gilderskär

(Tack till Madeleine Linder som tipsade!)

Lovsången blev min väg

Under åtta dagar på Hönökonferensen i början av juli fick jag uppleva många fina stunder och möten. Ett av kännetecknen för Hönökonferensen är musiken. Lovsånger och psalmer som ofta är åt det mer innerliga och stillsamma hållet. I år var Jeanette Alfredsson en av dem som medverkade med sin sång och egenskrivna musik på kvällsmötena.

Foto: Ronny Gilderskär

Hur kommer det sig att du är med på Hönökonferensen?

– Hönökonferensen var den första stora kristna sommarkonferens jag var på som nykristen. Jag blev frälst som 17-åring och åkte bland annat till Hönökonferensen. Jag tyckte det var helt fantastiskt, att det fanns så många kristna för det första, det var helt nytt för mig. Sedan åkte jag tillbaka de första åren så Hönökonferensen har varit en viktig del i mitt kristna liv. Jag var under några år med i teamet som ledde lovsången på ungdomsmötena när de var i Missionskyrkan. Därefter var en tid då jag inte besökte Hönökonferensen men för tre år sen flyttade jag till Öckerö och började gå på mötena igen.

Och i år fick jag förfrågan om att medverka på kvällsmötena.

Det är bland annat dina sånger som ni framför på kvällsmötena?
– Vi är ett team som tillsammans planerar vilka sånger och psalmer som passar till de olika predikningarna och teman för kvällarna och några av mina sånger har kommit med.

Det är två skivor som du har släppt?

– Ja, det stämmer och sedan har jag medverkat på flera lovsångsskivor under många år.

Vill du berätta något om din tro, du sa att du blev frälst när du var 17 år?

– Jag är inte uppvuxen i någon kristen familj och har en ganska

brokig uppväxt som jag brukar vara ute och föreläsa om på kvinnofrukostar och liknande. Jag är upp vuxen i en alkoholistfamilj, min pappa var alkoholist, med allt vad det innebar av skam, oro och skuld känslor. Men som 17-åring så var det en musiklärare, och för övrigt pastorsfru, på gymnasieskolan där jag gick som bjöd in mig att sjunga på en julfest. Där var det en kör som gick fram och sjöng lovsånger och jag hade aldrig stött på det där med lovsånger innan. Jag hade varit med i Svenska kyrkan och sjungit på Gudstjänster med barnkören och ungdomskören men denna lovsång berörde mig på ett sätt som jag aldrig varit med om förut och jag fick uppleva en sådan kraft.

Några månader senare blev jag inbjuden till pingstkyrkan och där tog jag emot Jesus! Och sedan har Gud jobbat med mig och min ryggsäck och det jag har haft med mig i mitt bagage från min uppväxt. Nu är jag ibland ute och föreläser om att förlåta. Det har varit så skamfyllt så det har tagit lång tid för mig att berätta om vad jag varit med om. Jag gjorde ett val att förlåta min pappa. Att förlåta är inte detsamma som att säga att det som gjorts är okey, för det var det verkligen inte, men bitterheten är som röta i benen står det i ordspråksboken och så tror jag verkligen att det är. Vi behöver förlåta även om inte känslorna är med, det är en viljehandling att göra det.

Så man kan säga att lovsången var din väg till Gud och på den har du fortsatt?

– Ja, på något sätt så kände jag att där har jag mitt hjärta. Att få uttrycka tillbedjan genom sång och musik. Jag fick vara med på några lovsångsinspelningar och att få inspirera människor att tillbe Gud, det brinner jag för.

Förra året vid den här tiden så var det en debatt om att den moderna lovsången riskerar att hamna i att vi uppträder för varandra i kyrkorna och glömmer bort att ha fokus på Jesus och Gud?

– Det är viktigt att vi hela tiden måste rannsaka oss själva och ifrågasätta våra motiv, vi kan sjunga att ”Jesus är i centrum” och samtidigt är det stora bilder på bildskärmarna på oss som sjunger och det blir en dubbelhet i det. Samtidigt tror jag Gud har kallat oss för att tillbe. Vi älskar för att Han älskade oss först. Det börjar alltid hos Gud och vi responderar på Hans kärlek. Och det är dit jag vill komma, det handlar inte om dig och inte om mig eller musikstil eller ens musik utan tillbedjan handlar alltid om Gud!

Fotnot: Jeanettes musik finns att provlyssna på och beställa via hennes hemsida:

jeanettealfredsson.se

Ronny Gilderskär

Från redaktören

Denna sommar var vi för tredje året i rad på Hönökonferensen, jag och Elisabeth. Där bjöds i år på behagligt väder och som vanligt åtta intensiva dagar av möten, undervisning, uppbygglig musik och såklart lördagsmorgonens dop i havet. I år var det 16 människor med olika bakgrund som hade beslutat sig för att följa Jesus och låta döpa sig.

Jag passade under dessa dagar på att göra ett antal intervjuer med intressanta människor jag träffade.

En av dem finns med i detta nummer: Jeanette Alfredsson. Framöver kommer ni att få läsa om Leif Carlsson, författare och teolog med mera samt Maria Gustin Bergström, kristen sångare och musiker.

En rapport från Tanzania och den verksamhet för föräldralösa barn som Carl-Erik och Overa Sahlberg driver där kommer det också framöver då jag hade glädjen att få träffa den numera i Tanzania bosatte Carl-Erik på tillfälligt besök i sommarsverige. Ännu mer från Tanzania blir det då skolan med anknytning till oss, "Glädjens skola", har firat 50 år och haft besök från Syskonbandet. När denna tidning har kommit ut så har vi precis kommit

hem från Norge och Hurdal där vi tillsammans med ett drygt hundratal deltagare har varit i fyra dagar på Nordisk konferens för kristna synskadade, självklart kommer det reportage därifrån också. Det tycks som att det kommer att bli en varierad och innehållsrik höst i vår tidning, förhoppningsvis till glädje nu när sommaren sjunger på "sista refrängen". Men, det finns plats för mer! Som vanligt vill vi ha in betraktelser, berättelser och upplevelser från er. Alldeles särskilt vill vi ha betraktelser, predikningar eller bibelstudier. Du som känner dig manad eller har tips om vad du skulle vilja läsa i vår tidning, hör av dig!

Ronny Gilderskär

Sommarblomster. Foto: Ronny Gilderskär

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet. Utkommer i punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida: www.syskonbandet.se/medlemstidning. Augusti 2013.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Anita Örum. Redaktör: Ronny Gilderskär.

Telefon, kansli och redaktion: 08-641 30 45, 641 30 95.

E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se

Hemsida: www.syskonbandet.se Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552